

UZASADNIENIE

(...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w dniu 11 grudnia 2017 roku złożył pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanym (...) Spółce z o.o. w S. i P. A. o zapłatę solidarnie kwoty 79.329,33 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w zakresie kwoty 54.059,96 złotych od dnia 11 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów sądowych w kwocie 992 złote.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że zawarła z (...) Spółką z o.o. w S. umowę o kredytową nr BG/KR- (...), którą poręczył P. A. Środki z kredytu zostały uruchomione w dniu 20 grudnia 2013 roku.

Pozwani wpłacali raty kredytu w kwotach i terminach odbiegających od przyjętego przez strony harmonogramu spłaty rat, co powodowało naliczanie przez powoda od należności przeterminowanych odsetek umownych za opóźnienie. Pozwani nie wywiązali się z zobowiązania na rzecz Banku, w związku z powyższym powód skierował do nich wezwanie do zapłaty a następnie wypowiedzenie umowy. Roszczenie stało się wymagalne w dniu 9 lutego 2015 r.

Strona powodowa wyjaśniła, że wysokość zadłużenia pozwanych została stwierdzona wystawionym przez Bank wyciągiem z ksiąg z dnia 11 grudnia 2017 roku na kwotę 79.329,33 złotych, na którą składa się;

- kapitał w kwocie 54 059,96 złotych;
- odsetki od należności nie spłaconej w terminie naliczone do dnia 10.12.2017 r. w kwocie 24 781,41 złotych;
- koszty- 487,96 złotych.

Powód wskazał, że od dnia wniesienia pozwu tj. 11 grudnia 2017 roku domaga się zasądzenia odsetek umownych za opóźnienie naliczanych od kwoty 54 059,96 zł zgodnie z zapisami umowy kredytowej i postanowieniami regulaminu kredytowania, według stopy procentowej dla kredytów przeterminowanych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, która na dzień wniesienia pozwu wynosi 10% w stosunku rocznym z uwzględnieniem odgraniczenia wynikającego z art. 481§1¹ k.c.

(pozew k. 5-9)

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w dniu 18 stycznia 2018 roku w sprawie sygn. akt VI Nc-e 2422993/17 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty: k. 11)

Postanowieniem z dnia 18 maja 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w związku z tym, że miejsce pobytu strony pozwanej nie jest znane, zgodnie z treścią art. 505³⁴§1 k.p.c. w zw. z art.502¹ §1 k.p.c. w zw. z art. 499 pkt 4 k.p.c. uchylił nakaz zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Łodzi

(postanowienie k. 17)

W piśmie procesowym z dnia 30 lipca 2018 roku strona powodowa poparła powództwo w całości, wniosła o jego uwzględnienie oraz o zasądzenie od pozwanych kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

(pismo procesowe k. 19- 25)

Sąd Okręgowy w Łodzi w dniu 3 lipca 2018 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił w całości żądanie pozwu.

(nakaz zapłaty k. 91)

Od powyższego nakazu zapłaty pozwani (...) Spółka z o.o. w S. i P. A. złożyli w ustawowym terminie sprzeciw, zaskarżając nakaz w całości.

Pozwani wnieśli o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na ich rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, zgłaszając zarzut przedawnienia roszczenia oraz jego nieudowodnienia.

(sprzeciw (...) Spółki z o.o. w S.: k. 95-96 , sprzeciw P. A. k.105-106)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarł z pozwanym (...) Spółką z o.o. w S. dnia 19 grudnia 2013 r. umowę o kredytu „Kredyt Obrotowy - operacyjny ratalny” o numerze BG/KR- (...) na łączną kwotę 100.000 złotych, który miał być przeznaczony na cel operacyjny. Kredyt został udzielony w ramach programu „Wspieranie przedsiębiorczości z wykorzystaniem poręczeń i gwarancji Banku (...)”.

Systemem spłat kredytu była „równa rata”. Termin ostatecznej spłaty kredytu wynosił 60 miesięcy od dnia spłaty pierwszej raty zgodnie z harmonogramem spłat. Oprocentowanie kredytu było zmienne i stanowiło sumę marży kredytowej oraz stawki referencyjnej 12M WIBOR (§5 umowy).

Kredytobiorca zobowiązany był do zapłaty raty kredytu każdego 14 dnia miesiąca kalendarzowego.

Zgodnie z § 8 ust. 1 lit b Bank miał prawo wypowiedzenia umowy w przypadku niewykonania lub nieterminowego regulowania przez Kredytobiorcę zobowiązań wobec Banku, w szczególności w przypadku, gdy Kredytobiorca zalega w całości lub w części z zapłatą dwóch rat kredytu i pomimo wezwania do zapłaty nie spłaci zaległości w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania.

W przypadku nie spłacenia przez kredytobiorcę w terminie wierzytelności Banku z tytułu umowy kredytu po upływie okresu wypowiedzenia umowy, niespłacona kwota staje się zadłużeniem przeterminowanym, w tym kwota kapitału jako kapitał przeterminowany.

Oprocentowanie od zadłużenia przeterminowanego liczone jest jako czterokrotność obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP (§5 pkt 10 umowy).

W celu zabezpieczenia spłaty wierzytelności z tytułu przedmiotowej umowy kredytu, pomiędzy (...) Bank S.A. a pozwanym P. A. (poręczycielem) została zawarta w dniu 19 grudnia 2013 r. umowa poręczenia nr (...), zgodnie z którą P. A. jako poręczyciel nieodwołalnie bezwarunkowo zobowiązał się względem Banku wykonać wszelkie zobowiązania za Dłużnika wynikające z Umowy Kredytu w przypadku, gdy Dłużnik nie wykona ciężących na nim zobowiązań w terminie i na warunkach określonych w Umowie. Poręczyciel poręczył za zobowiązania bezterminowo.

W §12 umowy strony postanowiły, że w sprawach nieuregulowanych umową stosuje się przepisy kodeksu cywilnego, Prawa bankowego i Regulaminu.

(umowa k.38-41, umowa poręczenia k. 42, harmonogram spłaty k. 63, regulamin kredytowania (...) Bank Spółki Akcyjnej k.84- 88)

Kredyt na wniosek pozwanej Spółki został uruchomiony w całości w dniu 20 grudnia 2013 roku.

(dyspozycja k. 62, uruchomienie kredytu k. 62 odwrót)

Pozwana Spółka wpłacała raty kredytu w różnych wysokościach i terminach odbiegających od przyjętego przez strony harmonogramu spłaty.

(wyciąg z rachunku bankowego k. 63- 69, raport k. 74- 79)

Z uwagi na brak systematycznej spłaty kredytu powód pismem z dnia 3 października 2014 roku wezwał pozwanych do zapłaty zaległej kwoty w wysokości 4.710,15 złotych w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania zaznaczając, że brak zapłaty spowoduje wypowiedzenie ww. umowy, skutkiem czego cała należność w kwocie 91 404,77 PLN stanie się wymagalna wraz z odsetkami naliczonymi do dnia spłaty i kosztami.

(wezwania do zapłaty k.70, 71, dowód wysłania k. 72)

Wobec zaprzestania spłat rat kredytu przez pozwanych, powód pismami z dnia 10 grudnia 2014 roku dokonał wypowiedzenia umowy kredytu na podstawie 8 ust. 1 lit. b umowy z 30 dniowym terminem.

W wypowiedzeniu wskazano, że przeterminowane zadłużenie wynosi łącznie 9.311,11 złotych, w tym kapitał wymagalny 5.235,50 złotych, odsetki umowne 3.845,95 złotych, odsetki od należności nie spłaconych w terminie 99,66 złotych, opłaty i prowizje w kwocie 130 złotych.

Jednocześnie podano, że brak spłaty przeterminowanego zadłużenia w okresie wypowiedzenia spowoduje, że po upływie 30 dniowego okresu wypowiedzenia cała należność kapitałowa w kwocie 91.404,77 złotych stanie się wymagalna wraz z należnymi odsetkami, a umowę kredytową uważać się będzie za wypowiedzianą w trybie art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo Bankowe.

Pozwany P. A. odebrał przedmiotowe wypowiedzenie w dniu 22 grudnia 2014 roku, zaś pozwana Spółka w dniu 15 grudnia 2014 roku.

(pisma z dnia 10 grudnia 2014 roku k. 43 , 46, dowody doręczenia k.44-45, 47-48)

Pozwani nie dokonali zapłaty zaległości.

(okoliczności niesporne)

W związku z powyższym powód pismem z dnia 20 listopada 2016 roku wezwał pozwanych do zapłaty należności w łącznej kwocie 73.758,15 złotych .

(pismo k. 49i 52, dowód doręczania k.50-51 oraz 53- 54)

W dniu 11 grudnia 2017 roku strona powodowa wystawiła przeciwko pozwanym (...) Spółce z o.o. w S. i P. A. wyciąg z ksiąg banku, z którego wynika, zobowiązanie pozwanych z umowy kredytu nr BG/KR- (...) z dnia 19 grudnia 2013r. wynosiło kwotę 79.329,33 złotych, na którą składa się:

- 1) kwota 54 059,96 złotych stanowiącą należność główną,
- 2) kwota 24 781,41 złotych tytułu odsetek od należności nie spłaconej w terminie do dnia 10 grudnia 2017 roku;
- 3) kwota 487,96 złotych z tytułu kosztów.

(wyciąg z ksiąg bankowych k. 58, wyliczenie odsetek k.68-69)

Pozwani do chwili obecnej nie uregulowali zadłużenia.

(okoliczności niesporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału zgromadzonego w aktach sprawy, w szczególności w postaci dokumentów. Zgromadzone dowody są spójne, logiczne i korelują ze sobą. Autentyczność dowodów z dokumentów nie budzi wątpliwości Sądu, jak również nie była kwestionowana przez strony procesu, z tych też względów zostały uznane przez Sąd za w pełni wiarygodne. Podkreślić należy, iż pozwani nie przedstawili żadnych dowodów, które podważałyby prawdziwość i rzetelność wyliczeń zadłużenia dokonanych przez powodowy Bank.

Sąd oddalił wniosek pozwanych o przesłuchanie w charakterze świadka P. A. i A. A. prezesa pozwanej Spółki, gdyż w myśl przepisu art. 259 pkt 3 k.p.c. świadkami nie mogą być przedstawiciel ustawowi stron oraz osoby, które mogą być przesłuchane w charakterze strony jako organy osoby prawnej lub innej organizacji mającej zdolność sądową.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Strona powodowa jako podstawę dochodzonego wobec pozwanych (...) Spółki z o.o. w S. umowę kredytu nr BG/KR- (...) z dnia 19 grudnia 2013 roku, zaś wobec pozwanego P. A. umowę poręczenia.

Stosownie do treści art. 876 k.c. przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał. Tym samym pozwany P. A. odpowiada wobec powodowego Banku za niewykonanie przez pozwaną Spółkę umowy kredytu nr BG/KR- (...) z dnia 19 grudnia 2013 roku

W przedmiotowej sprawie znajdują zatem zastosowanie przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (Dz. U. 2002, Nr 72, poz. 665 z późn. zm.), w szczególności dotyczące umowy kredytu (art. 69 i n. ustawy). Zgodnie z treścią przepisu art. 69 ust. 1 ustawy przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w przypadku utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu, o ile ustawa z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne nie stanowi inaczej. Termin wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 1, o ile strony nie określą w umowie dłuższego terminu, wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy - 7 dni (art. 75 ust. 1 i 2 Prawa bankowego).

W przedmiotowej sprawie wobec niespłacenia przez pozwanych w określonym terminie zaległości z tytułu spłaty kredytu, mimo wezwania pismem z dnia 3 października 2014 roku, strona powodowa na mocy § 8 ust.1 lit b. umowy kredytu była uprawniona do wypowiedzenia umowy, co uczyniła pismem z dnia 10 grudnia 2014 roku.

Jednocześnie wymaga wskazania, że Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania wysokości dochodzonego roszczenia przez powódkę – kwoty wskazanej w pozwie, zarówno w zakresie należności głównej jak i sposobie wyliczenia odsetek. W przedmiotowej sprawie strona powodowa przedstawiła wyciąg z ksiąg bankowych wystawiony w dniu 11 grudnia 2017 roku przeciwko pozwanym z którego wynika, że zobowiązanie pozwanych z umowy kredytu nr BG/KR- (...) z dnia 19 grudnia 2013 roku wynosiło kwotę 79 329,33 złotych, na którą składa się:

- kwota 54 059,96 złotych stanowiącą należność główną,
- kwota 24 781,41 złotych tytułu odsetek od należności nie spłaconej w terminie do dnia 10 grudnia 2017 roku;
- kwota 487,96 złotych z tytułu kosztów.

Wskazać należy, że choć wyciąg z ksiąg bankowych jest dokumentem prywatnym, to stanowi pełnoprawny środek dowodowy, który Sąd orzekający może uznać za podstawę swoich ustaleń faktycznych, a następnie wyrokowania; moc dowodowa dokumentu prywatnego jest jednak słabsza aniżeli moc dowodowa dokumentu urzędowego, ponieważ dokumenty prywatne nie korzystają z domniemania, iż ich treść jest zgodna ze stanem rzeczywistym. Nie przeszkadza

to jednak w tym, aby Sąd orzekający w ramach swobodnej oceny dowodów, na podstawie art. 233§1 k.p.c. uznał treść dokumentu prywatnego za zgodny z rzeczywistym stanem rzeczy. Wskazać bowiem należy, że podobnie jak w wypadku innych dowodów, Sąd ocenia, czy dowód ten ze względu na jego indywidualne cechy i okoliczności obiektywne zasługuje na wiarę, czy nie. Wynikiem tej oceny jest przyznanie lub odmówienie dowodowi z dokumentu waloru wiarygodności, ze stosownymi konsekwencjami w zakresie jego znaczenia dla ustalenia podstawy faktycznej orzeczenia. W świetle materiału procesowego zebranego w niniejszym postępowaniu Sąd uznał, że dokument w postaci wyciągu z ksiąg bankowych stanowi dowód istnienia wierzytelności powoda wobec strony pozwanej, jej wysokości i wymagalności. W sprawie niniejszej roszczenia wskazane przez stronę powodową w pozwie, zarówno w zakresie należności głównej, jak i sposobie wyliczenia odsetek odpowiada kwocie wskazanej w wezwaniu do zapłaty.

Za niewątpliwie należy uznać zatem istnienie wymagalnej wierzytelności w wysokości określonej w pozwie w łącznej kwocie 79.329,33 złotych.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 359 § 1 i 2 k.c. oraz art. 481 k.c., przy uwzględnieniu ich brzmienia od dnia 1 stycznia 2016 roku.

Zgodnie z powołanymi przepisami odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu (art. 359 § 1 k.c.). Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 481 § 1 k.c.). Jeżeli wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (na podstawie art. 481 § 2 k.c. zd. 2).

W niniejszej sprawie zgodnie z zawartą przez strony umową – oprocentowanie od zadłużenia przeterminowanego liczone jest jako czterokrotność obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP (§5 ust. 10 umowy). Strona powodowa wskazała, że dochodzi pozvem od kwoty kapitału w wysokości 54.059,96 złotych odsetek w wysokości odsetek umownych w wysokości stanowiącej czterokrotność obowiązującej stopy kredytu lombardowego od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 11 grudnia 2017 roku. Zatem biorąc pod uwagę w/ w przepisy roszczenie w tym zakresie, jako dopuszczalne, podlegało uwzględnieniu w całości.

Sąd uznał zgłoszony przez pozwanych zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego pozvem za nieuzasadniony.

Podkreślić w tym miejscu należy, że skuteczne podniesienie zarzutu przedawnienia jest wystarczające do oddalenia powództwa bez potrzeby ustalenia, czy zachodzą wszystkie inne przesłanki prawnomaterialne uzasadniające jego uwzględnienie, których badanie w takiej sytuacji jest zbędne (zob. uchwała SN z 17.02.2006 r., III CZP 84/05, LEX, wyrok SN z 11.08.2010 r., I CSK 653/09, LEX).

Przedawnienie jest jedną z kilku instytucji prawa cywilnego, których działanie polega na zmianie treści stosunków prawnych ze względu na upływ czasu. Przedawnieniu ulegają wyłącznie cywilnoprawne roszczenia majątkowe. Skutek przedawnienia następuje po upływie określonego terminu i polega na tym, że wprowadzie roszczenie istnieje nadal, ale ten, przeciwko komu ono jest skierowane, może uchylić się od jego zaspokojenia. Osoba, przeciwko której przysługuje roszczenie może zatem bez ujemnych konsekwencji prawnych odmówić podjęcia zachowania, do którego jest zobowiązana. Skutkiem przedawnienia jest niemożność zasądzenia przedawnionego roszczenia lub jego wyegzekwowania jeżeli zarzut przedawnienia zostanie przez zobowiązanego podniesiony przed sądem. Przepis art. 118 k.c. przewiduje dwa terminy przedawnienia - najbardziej ogólne zastosowanie ma termin dziesięcioletni. Drugi z terminów trzyletni, nie jest związany z określoną kategorią podmiotów bądź typem stosunków prawnych, jego zakres zastosowania określa bądź rodzaj świadczenia, które jest przedmiotem roszczenia, bądź rodzaj działalności, z którą roszczenie jest związane. Natomiast przepisy szczególne przewidują inne jeszcze terminy przedawnienia dla poszczególnych lub wszystkich roszczeń z określonych typów stosunków prawnych.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż każdy bank jest niewątpliwie przedsiębiorcą, do którego zakresu działania należy między innymi udzielanie kredytów, która to okoliczność ma decydujące znaczenie, dla

przyjęcia terminu przedawnienia. W rozpatrywanej sprawie roszczenie przysługujące powodowi wobec pozwanych jest związane z prowadzeniem działalności gospodarczej przez bank. Wobec tego do tego roszczenia będzie miał zastosowanie trzyletni termin przedawnienia. Zaaprobować przy tym należy stanowisko Sądu Najwyższego, że do zastosowania trzyletniego terminu przedawnienia przewidzianego w art. 118 k.c. nie jest wymagane, aby obie strony stosunku prawnego, z którego wywodzi się roszczenie majątkowe, prowadziły działalność gospodarczą. Wystarczy, że działalność gospodarczą prowadzi tylko strona dochodząca roszczenia, które wiąże się z tą działalnością (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02.04.2008, III CSK 302/07, OSNC 2009, Nr B, poz. 37, str. 34)

Po ustaleniu terminu przedawnienia w przedmiotowej sprawie, w drugiej kolejności należy ustalić początek biegu terminu przedawnienia oraz przeanalizować wpływ poszczególnych czynności podejmowanych przez strony w tym czasie na bieg terminu przedawnienia.

Zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Z uwagi na niespłacanie kredytu przez kredytobiorcę, pismem z dnia 10 grudnia 2014 roku powód wypowiedział umowę kredytu z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia od dnia doręczenia wypisama zawierającego oświadczenie w przedmiocie wypowiedzenia umowy. Wymienione pismo zostało doręczone pozwanej Spółce w dniu 15 grudnia 2014 roku (dowód doręczenia k. 48), zaś pozwanemu P. A. w dniu 22 grudnia 2014 roku, tym samym roszczenie stało się wymagalne wobec pozwanej Spółki w dniu 15 stycznia 2015 roku, zaś wobec pozwanego P. A. w dniu 22 stycznia 2015 roku. Strona powodowa wystąpił z pozwem w dniu 11 grudnia 2017 roku, a zatem przed upływem trzyletniego okresu przedawnienia.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, Sąd uwzględnił w całości powództwo i zasądził od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. i P. A. solidarnie na rzecz (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 79.329,33 złotych z umownymi odsetkami dla kredytów przeterminowanych w wysokości czterokrotności obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP, z tym zastrzeżeniem, że nie mogą one przewyższać wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie w zakresie kwoty 54.059,96 złotych od dnia 11 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty.

Wskazać należy również, że odpowiedzialność pozwanego P. A. jako poręczyciela stosownie do treści przepisu art. 881 k.c. jest solidarna.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. i zasądził od pozwanych na rzecz strony powodowej solidarnie kwotę 9.401 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.967 złotych tytułem uiszczonych przez powoda opłaty sądowej, kwotę 5.400 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 34 złotych tytułem zwrotu kosztów opłaty skarbowej od udzielonych pełnomocnictw.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanych